

Bästa yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården!

Varje patient har rätt att få god vård på det språk som han eller hon väljer – finska eller svenska

I en tvåspråkig kommun eller samkommun innebär det följande

- Vårdpersonalen utreder genast när vården inleds vilket språk patienten vill använda och hänvisar honom eller henne till en person som talar det språk som patienten valt. Det räcker inte med enbart tolkning.
- Patienten behöver inte separat be om att få service på sitt eget språk
- Patienten får själv välja om han eller hon får sina tjänster på finska eller svenska. En yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården kan inte besluta om språket för patienten.
- Varje arbetstagare behöver inte kunna tala både finska och svenska, men varje patient ska kunna hänvisas till en person som kan det språk som patienten valt.
- En person som betjänar patienten behärskar tillräckligt och även använder det språk som patienten valt.
- Patienten får de anvisningar som gäller hans eller hennes egen vård, såsom vård- och patientanvisningar, tidsbokningsbrev, och vid behov läkarintyg och läkarutlåtanden på det egna språket.
- Om journalhandlingarna görs upp på ett annat språk än det som patienten valt, går läkaren och vårdpersonalen tillsammans med patienten muntligen igenom information om vården.
- Journalhandlingarna översätts på patientens begäran till patientens språk inom rimlig tid.

Enligt grundlagen har Finland två nationalspråk, finska och svenska. Bestämmelser om en persons rätt att använda nationalspråken finns i språklagen. Närmare bestämmelser om patientens språkliga rättigheter finns i speciallagstiftningen, bland annat i hälso- och sjukvårdslagen och patientlagen.

Språket och patientens behov av att bli förstådd ingår i god vård, självbestämmanderätten och patientsäkerheten.